

תקוות מנחם

גיליון מס'

152

יו"ל לקראת ש"פ אחר-קדושים
הי' תהי' שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקוות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר משפטים – ד

מחזור ז"ך שנה כ"ו

בעז"ה יום ה' פרשת תזריע-מצורע כ"ט ניסן-ער"ח אייר

הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

סיום הלכות נחלות וכל ספר משפטים והתחלת ספר שופטים – הלכות סנהדרין

בלי שינויים.

ג) עפ"י חסידות דרגת "נחלה" – היא דרגה רוחנית גבוהה הקשורה עם הנחלה הנצחית, וכמ"ש אדמוה"ז ב"לקוטי תורה" פרשת מסעי במאמר ד"ה "ענין נחלת יעקב",⁸ וז"ל: "ע"י בזחי"ב פ' יתרו (דפ"ג, א') שהוא בחי' טלא דנפיק מעתיקא לז"א, וכמ"ש⁹ ויתן לך מטל השמים כו', וע"ש (דפ"ח, ב') שזהו ענין מנחת שבת וסעודה שלישית וכו'. והנה נחלת יעקב נק' נחלה בלי מיצרים¹⁰, ועיין מזה בפרדס ערך "נחלה". והיינו כי תפארת עולה עד הכתר אשר הוא למעלה מבחי' מיצרים וגבולים וכו'. ועמ"ש בד"ה מזמור שיר חנוכת הבית¹¹, בענין 'נחלה זו ירושלים' דהיינו ביהמ"ק, ומבואר שם שהוא בחי' מקיף עליון מאד, דהיינו מבחי' עתיק שהוא מל' דא"ס כו'. וכן בנשמות יש ב' מקיפים מקיף ומקיף למקיף וכו'. ועיין שם שמאריך בעוד פרטים בענין זה.

היינו שדרגת ה"נחלה" גבוהה מאוד, מוסבת על סעודה שלישית, ועל בית המקדש השלישי שיבנה בגאולה השלישית מיד ממש.

ד) במאמר "יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה"¹² מר"ה ה'תשכ"ג (שנדפס בקונטרס ראש השנה – תנש"א¹³) מביא את דברי הרבי הקודם במאמר ד"ה זה, שמצטט את פירוש התרגום על הפסוק במזמור שאומרים לפני תקיעת שופר, ש"גאון יעקב" קאי על בית המקדש השלישי העתידי, הנקרא בית המקדש דיעקב, וזו דרגת נחלה – נחלתנו, דרגא גבוהה בנשמה, נקודת היהדות ועצם הנשמה (שזו דרגת ה"בחירה", "יבחר לנו") שמתגלה ע"י העבודה דתקיעת שופר –

נחלות א"י וביהמ"ק בגאולה השלימה

א. את הלכות נחלות מסיימים בסיום חודש ניסן – שענינו "חודש הגאולה"¹ והגאולה העתידה גם קשורה לחודש ניסן כדברי חז"ל² "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל" וגם ענין ה"נחלות" קשור לגאולה העתידה;

א) אמנם ב"נחלות" מדובר בכל הירושות ובכל העולם, אבל לכל לראש הוא מתחיל מנחלת ארץ ישראל, שבקשר לזה נאמרה פרשת נחלות, כשבנות צלפחד בקשו חלק ונחלה בנחלת אביהן בארץ ישראל, [ובהמשך לזה יש גם דיני נחלה וירושה בכל הנכסים ובכל המקומות].

ושלימות נחלת ארץ ישראל תהיה בגאולה העתידה והשלימה שאז תהיה בידינו כל ארץ ישראל בשלימותה (כולל "ארץ קיני קניזי וקדמוני"³) באופן של "מנוחה ונחלה"⁴.

ב) שלימות ענין ה"נחלה" – הוא בית המקדש וכמו שאומרים חז"ל בגמ'⁵ עה"פ "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה": "המנוחה זו שילה והנחלה זו ירושלים" – היינו בית המקדש שבירושלים. [ואפ"ל שהמילה "נחלה" מרמזת (ונוטריקון) גם למילה "מנוחה": כי האותיות נח (ב' האותיות הראשונות של המילה "נחלה") הן בשורש והאותיות העיקריות של המילה מנחה (וכן נכתב (בכתיב חסר בלא ו') בפרשת ויחיל⁶, ויומתק ע"פ הדיעות בגמ' זבחים ש"מנוחה זו ירושלים"]. (ומובא פסוק זה ברמב"ם בתחילת הל' בית הבחירה⁷). והשלימות בזה בגאולה השלימה בבית המקדש דלעתיד, הקבוע והנצחי לעולם, שאין אחריו חורבן; היינו נחלה קבועה ונצחית

¹ שמו"ר פט"ו, יא.

² ר"ה יא, א.

³ לך לך טו, יט.

⁴ ראה יב, ט.

⁵ זבחים קיט, א.

⁶ מט, טו.

⁷ פ"א ה"א.

⁸ ישעי' נח, יד.

⁹ תולדות כו, כח.

¹⁰ שבת קי"ח, א.

¹¹ תהלים ל, א.

¹² תהלים מז, ה.

¹³ סה"מ – מלוקט – ח"ה ע"ג ואל"ך.

היינו שדרגת "נחלה" – שייכת לבית המקדש שייבנה בגאולה העתידה והשלימה.

והרי כפי שכתבנו בגיליונות הקודמים (מס' 150-151) שכל ההלכות הקודמות שבספר משפטים קשורות עם הגאולה העתידה והשלימה, ולמדו אותן במשך חודש ניסן – חודש הגאולה, ועפ"ז ג"כ הלכות נחלות שלומדים אותם בסיום וחודש ניסן – חודש הגאולה קשורות לדרגת בית המקדש והגאולה השלימה.

ב. וגם פרשיות תזריע ומצורע קשורות לגאולה השלימה, כמו שכתבנו בגליון הקודם דברי אד"ש בשיחות¹⁴; "תזריע" – ענין הלידה של הגאולה, ו"מצורע" – שמו של משיח¹⁵.

ובעזרת ה' נשמור על כל ארץ ישראל נחלת אבותינו, ולא באופן ארעי ופשרני, אלא באופן קבוע ונצחי בלא משא ומתן או ויתור ח"ו אפילו על שעל מא"י (ואפילו לא על מילימטר) אלא באופן של "והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לעולם!"

ויה"ר שנזכה לראות בקיום הייעוד "באתם אל המנוחה ואל הנחלה" – "זו ירושלים" בבית המקדש השלישי, מי"ד ממ"ש נאו!

תקות חז"ל השני¹⁶ – סיכום הקשר של הרמב"ם לפרשת

השבוע והתאריך.

- א. נחלה – דרגת הגאולה, וניסן חודש הגאולה.
- ב. נחלת א"י ובית המקדש.
- ג. נחלת יעקב – בית המקדש השלישי – גאון יעקב.
- ד. תזריע ומצורע – גאולה שלימה.

ספר שופטים – א'

מחזור ז"ך שנה כ"ו

סיום הלכות סנהדרין והתחלת הלכות עדות

בשבת פרשת אחרי-קדושים, ח' אייר ה'תשס"ט

סנהדרין – שונאים הדרת פנים בדין

א. את הלכות סנהדרין מסיימים בשבת פרשת אחרי – קדושים ורואים קשר בולט להלכות סנהדרין:

ה"תוספות יום טוב" בפתיחה למסכת סנהדרין, כותב ב' פירושים לשם "סנהדרין": (א) המשמעות הפשוטה של השם סנהדרין היא מועצת חכמים, וכמ"ש בתהלים¹⁷ "ובמושב זקנים יהללוהו" ומתרגם התרגום "ובסנהדרין דחכימא" אבל ה"תוספות יום טוב" הביא גם פירוש ב' שכותב ה"ברטנורא" בסוף מסכת סוטה ש"סנהדרין" – נוטריקון "ששונאים הדרת פנים בדין", ודין איסור הכרת פנים במשפט והלכות דומות ועיקריות, בזה כתובות בפרשתנו - קדושים¹⁸: "לא תעשו עוול במשפט, לא תשא פני דל, ולא תהדר פני גדול, בצדק תשפוט עמיתך".

והלכות אלו נפסקו ברמב"ם (א) בפ"כ ה"ד: "וכן בדיני ממונות אין מרחמין על הדל, שלא תאמר עני הוא וזה בעל דינו עשיר, הואיל ואני והעשיר חייבין לפרנסו אזכנו בדין ונמצא מתפרנס בכבוד, על זה הזהירה תורה: "ודל לא תהדר בריבו"¹⁹, ונאמר: "לא תשא פני דל".

ב) ובהמשך ההלכה כותב הרמב"ם: "אסור להדר פני גדול, כיצד? הרי שבאו לפניך שניים לדין, אחד חכם גדול ואחד הדיוט – לא תקדים לשאול בשלומו של גדול ולא תסביר לו פנים ולא תכבדנו, כדי שלא יסתתמו טענותיו של אחר, אלא אינו נפנה לאחד מהם עד שיגמר הדין, שנאמר: "ולא תהדר פני גדול", אמרו חכמים אל תאמר עשיר הוא זה בן גדולים הוא זה האיך אביישנו ואראה בבשתו, לכך נאמר: "ולא תהדר פני גדול".

ג) ובהלכה ו': "לא תעשו עול במשפט" זה המעות את הדין ומזכה את החייב ומחייב את הזכאי. וכן המענה את הדין ומאריך בדברים ברורים כדי לצער אחד מבעלי דינין הרי זה בכלל עול".

ובהלכה י"ב: "כל המטה משפט אחד מישראל עובר בלאו אחד, שנאמר לא תעשו עול במשפט וכו'".

ד) ובתחלת הפרק הבא – כ"א²⁰: "מצוות עשה לשפוט השופט בצדק, שנאמר 'בצדק תשפט עמיתך'. איזהו צדק המשפט? זו השווית שני בעלי דינין בכל דבר. לא יהא אחד מדבר כל צרכו, ואחד אומר לו קצר דבריך. ולא יסביר פנים לאחד וידבר לו רכות, וירע פנים לאחר וידבר לו קשות". ובהלכה ב': "שני בעלי דינין שהיה אחד מהן לובש בגדים יקרים, והשני מלובש בגדים בזויין. אומר למכובד, או הלבישו כמותך עד שתדון עמו, או לבוש כמותו עד שתהיו שוין, ואח"כ תעמדו בדין". ובהלכה ג': "לא יהיה אחד יושב ואחד עומד אלא שניהם עומדים, ואם רצו בית דין להושיב את שניהם – מושיבין. ולא ישב אחד למעלה ואחד למטה אלא זה בצד זה".

והנפלא! שפסוק זה בו כתובים דינים אלה, כתוב בפרשת (אחרי) קדושים – בתחילת שיעור החת"ת של (יום) חמישי (כשהן מחוברות), (ופרטי ההלכות שלומדים מפסוק זה מביא רש"י על הפסוק) ובשיעור הרמב"ם הלכות אלו לומדים ביום זה, יום ה' ו' אייר.

ב. ב"כותרת" כותב הרמב"ם "הלכות סנהדרין והעונשים המסורים להם" – ובהלכות מדובר ע"ד עונשי ב"ד; מלקות ומיתות ב"ד. ובפרשיות אחרי וקדושים מדובר ע"ד ריבוי איסורי עריות שעונשם מלקות ומיתות ב"ד, והרמב"ם מפרטם בהלכות סנהדרין.

הדינין כנגעים

ב. והעירני תמים א':

התחילו את הלכות סנהדרין בערב שבת קודש פרשת תזריע-מצורע בהן מדובר על דיני הנגעים וטהרתן, ומוצאים דין אחד בהלכות סנהדרין שלומדים מדיני נגעים וזה לשונו²¹: "אין מתחילין את הדינין בלילה²², מפי השמועה למדו²³ שהדינין

¹⁴ שיחת ש"פ תזריע והתנחלתם (ספה"ש היתנחלתם ע"י 490 ואילך) ועוד.

¹⁵ סנהדרין צח, ב.

¹⁶ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹⁷ קז, לב.

¹⁸ ט, טו.

¹⁹ משפטים כג, ג.

²⁰ ה"א.

²¹ פרק ג' הלכה ג'. [ג' מורה על השילוב, האחדות והשלום, שזהו תפקידם של הדיינים].

²² משנה סנהדרין לב, א. [ולעיר דף לב, שהדיינין צריכים להכניס עצמם ולהתמסר לדין ולבעלי הדינין בכל לבם ולכן מתחילים ביום]

²³ שם לד, ב.

ותירוץ הב') שלפעמים תקופת ניסן נכנסת לחודש הלבנה – אייר]
 ואולי במילה "הדר" עוד רמז לחודש אייר; כי אדי"ש מביא
 הכתוב בספרים ש"אייר" – ר"ת "אני ה' רופאך"; והדר –
 אפשר לומר ר"ת – ה' – השם, ד' – 4 אותיות ור' – ר"ת –
 "רופאך". [כמו שיש אומרים שכמו שבשם החודש שאחרי ניסן
 מרומז אני ה' רופאך, עדי"ז גם בשם החודש שלפני ניסן, אדר, גם
 מרומז אני ה' רופאך; א' – אני, ד' – ד' אותיות של שם הוי', ר –
 רופאך].

תקות חוש השני³⁸ – סיכום הקשר של הרמב"ם לפרשת

השבוע והתאריך.

- א. סנהדרין – נוטריקון – "שונאים הדרת פנים בדין",
 בפרשת קדושים: "לא תעשו עול במשפט, לא תשא פני דל ולא
 תהדר פני גדול, בצדק תשפוט עמיתך".
- ב. מתחילין הדינים ביום כנגעים – הקשר לפרשת תזריע
 מצורע.
- ג. שלמות הסנהדרין בגאולה השלימה – חודש ניסן –
 הגאולה.
- ד. סנהדרין – אותיות ניסן, הדר – (זיו-אייר), ר"ת אני ה'
 רופאך.
- ה. בפרשיות אחרי וקדושים ריבוי איסורי עריות שעונשם ע"י
 בי"ד, מלקות ומיתות בי"ד, והרמב"ם בהלכות מדבר ע"ד
 עונשי בי"ד, ומפרט כל ענייני העריות והעונשים.

מחלת החזירים – הזהרו מן החיצונים והצבועים!

א. לאחרונה דובר הרבה על "מחלת החזירים", והיות שהבעש"ט
 אומר שמכל דבר אפשר וצריך ללמוד הוראה בעבודת ה', אפשר לומר:
 הסיבה לטומאת ואיסור החזיר אומרת התורה בפרשת שמיני (יא,
 ז): "ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא וגוי' והוא גרה לא יגר, טמא הוא
 לכם". היינו שהחזיר מראה טלפיו ורוצה להראות סימן טהרה חיצוני,
 אבל בפנימיות אין לו את מעלת ה"מעלה גרה" (כמבואר בכ"מ המעלה
 שבזה); היינו שכאן מדובר במי שרוצה להיות צבוע וחיצון ולהראות
 מעלותיו החיצוניות, אבל באמת בפנימיות הוא ריק מתוכן.
 זוהי ה"מחלה" המתפשטת של דורנו, החיצוניות, אבל חסידות
 תובעת פנימיות ועדינות, שע"כ נלחמים בכל התופעות החיצוניות
 שאינן מתאימים ע"פ חסידות.
 וקראו לזה "שפעת", כי הכי גרוע שאיש הוא צבוע ו"חיצון" רוצה
 ומעמיד פנים של "משפיע".
 זוהי ה"נקודה" של ישיבות "תומכי תמימים", שם תובעים עדינות
 ופנימיות, ועי"כ יתקיים הנאמר על חודש אייר "אני ה' רופאך".
 ב. כשהוציא אדי"ש מה"מ את ספר הראשון "היום יום", שאל את
 הרבי הקודם איזה צורת שער יעשה (כידוע שלכל א' מהרביים, יש
 ציור שער מיוחד), ואמר לו הרבי הקודם: "אבי (הרבי הרש"ב נ"ע) הי'
 פנימי ואתה פנימי, תעשה את צורת השער של אבי".
 ואכן בכל ספרי אדי"ש אותה מסגרת בשער כמו של הרבי הרש"ב
 [להעיר שהמסגרת בשער של הרש"ב והרבי היא "שקטה" ופשוטה
 (ולא ציורים "רועשים" כבספרים אחרים) ואפילו יש שם כמו "גלים
 שקטים" המורים על פנימיות ורוגע רוחני. שזהו עניינו של אדי"ש
 ודורנו – פנימיות המבטלת החיצוניות הרועשת והמודרנית.

כנגעים שנאמר²⁴ [ועל פיהם יהיה] "כל ריב וכל נגע", מה ראיית
 נגעים ביום בלבד [כי נאמר בהם²⁵ "וביום הראות בו"] אף
 הדינין ביום בלבד".
 וענין זה מתקשר גם למסכת סוטה שלומדים בימים אלה,
 שגם שם אומרת הגמ': "מגילת סוטה שנכתבה בלילה פסולה,
 וטעמא-אתיא 'תורה', 'תורה'. כתיב הכא²⁶ יעשה לה הכהן את
 כל התורה הזאת, וכתוב התם 'על פי התורה אשר יורוך ועל
 המשפט'²⁷ – מה משפט ביום אף מגילת סוטה ביום".

שלמות הסנהדרין בגאולה השלימה

ג. את הלכות סנהדרין התחילו ביום ל' ניסן א' דרי"ח אייר
 שהוא יום הקושר וכולל את חודש ניסן וחודש אייר, ונכתב
 בסיומים הקודמים שכל ההלכות של ספר משפטים שלמדו
 בחודש ניסן קשורות עם הגאולה, ובהמשך לסיום ספר משפטים
 מתחילים את ספר שופטים – הלכות סנהדרין, ו"נעוץ סופן
 בתחילתן"; גם הלכות סנהדרין קשורות לגאולה, כי מתחילים
 אותן בסיום וחותם חודש ניסן והרי "הכל הולך אחר
 החיתום"²⁸, כי הוא היום המסכם וכולל את כל ימי החודש,
 ועי"כ רואים קשר בולט בין ענין הסנהדרין והגאולה, כי שלמות
 הסנהדרין תהיה בזמן המשיח והגאולה, כמ"ש²⁹ "אשיבה
 שופטיך כבראשונה ויועצייך כבתחילה", שאז בעז"ה תהיה יד
 ישראל תקיפה, וכל הדינים והמשפטים בעולם יתנהלו ע"פ
 תורה, ע"פ פסק הסנהדרין. כמ"ש הרמב"ם בהלכה א' בפרק
 י"א ב"הלכות מלכים ומלך המשיח": "וחוזרין כל המשפטים
 בימיו כשהיו מקודם", וזהו הקשר בין תחילת ספר שופטים –
 הלכות סנהדרין לסיום הספר, "נעוץ תחילתן בסופן וסופן
 בתחילתן"³⁰.

ו"יל ע"ד הצחות והרמז שבמלה "סנהדרין" עצמה מרומזת
 הגאולה: כי יש בה את האותיות "ניסן" [ומתחילה באות נס]
 וניסן [ב' נוניין] – רמז ל"ניסי ניסים".

שלמות הסנהדרין בגאולה השלימה

ד. ונוסף לאותיות "ניסן" – יש באמצע המילה סנהדרין – גם
 האותיות – "הדר" שהן רמז גם לחודש אייר (שהתחילו
 ההלכות בל' ניסן, שהוא גם א' דרי"ח אייר); הדר – מל' – זיו
 והדר, וחודש אייר נקרא בפסוק במלכים א'³¹ "חודש זיו". [וכפי
 שהגמ' ברי"ה³² מבארת: "שבו נולדו זיותני עולם", שהכוונת
 לאבות. ומפרש אדי"ש בלקו"ש "זיותני עולם" שזיו ואור האבות
 מאיר וביטל החושך וההעלם של העולם".
 ורש"י שם מפרש השאלה (ומובא גם בתוספות שם, ובדף ב'
 ע"ב) שלמרות שהאבות בפועל נולדו בחודש ניסן? מפרש רש"י
 בבי' אופנים. א) הם אמנם נולדו בניסן, אך כשהתחיל חודש אייר
 הם כבר היו נולדים, [ואולי ע"ד מה שאומרים שהבעש"ט אהב
 את היום השני של חג השבועות, כי כולו אחרי שכבר קבלו
 התורה, משא"כ היום הראשון חלקו הי' לפני קבלת התורה].

²⁴ שופטים כא, ה.

²⁵ יג, יד.

²⁶ נשא ה, ל.

²⁷ שופטים יז, יא.

²⁸ ברכות יב, א.

²⁹ ישעי' א, כו. ובאופן של תפילה בברכת "השיבה שופטינו" דשמו"ע.

³⁰ ספר יצירה פ"א, מז.

³¹ ו, א.

³² יא, א.

³³ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "יקו וחבל" (שבו
 הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת
 חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה
 התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה
 שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

נאמר שיש לזה מקורות הקדושה, ע"ד ה"במות" אע"פ שהיו אהובים בימי האבות היו שנואים אצל הקב"ה, ועד"ז בענייננו, מכיון שעשו מזה סמל ציוני בדגל שלהם, אין לנו להשתמש בהם.

ג. ואציין כאן כמה סיפורים ביחס אד"ש מה"מ ל"מגן דוד" (א) סיפר לי המשב"ק המזכיר הרה"ח יהודה לייב שיחי גרונר: בא' משלושת הפעמים שאד"ש נסע בקיץ לקעמפ "גן ישראל" בהרים כשנכנס בשער המחנה, ראה סורגים בשער בצורת "מגן-דוד", ואמר להרב י"ל גרונר בכניסתו: בקעמפ של ליובאוויטש לא מתאים שיהי "מגן-דוד", שישירו זאת, אבל **בלי רעש!**

(ב) כשסיימנו קבוצה למחרת שבת מברכים אייר ה"תשכ"ט כ"א מאתנו נכנס ל"יחידות" ואד"ש אמר לכ"א שאתה כעת עולה לארה"ק ואד"ש נתן לכ"א מאיתנו שטר של 100 דולר בתור השתתפות בנסיעה. אד"ש הורה לנו להתוועד בארץ בכפר חב"ד בישיבת תות"ל ובביהכ"נ ובתות"ל קרית גת ובירושלים בישיבת "תורת אמת" ובביהכ"נ "צמח צדק" בעיר העתיקה, ובביהכ"נ ב"נחלת הר חב"ד" שהיתה אז חדשה בשנתה הראשונה, ובכל מקום חזרנו משיחות אד"ש בזמן האחרון.

כשהתוועדנו בביהכ"נ ה"צמח צדק" בעיר העתיקה ובמקום הי' עוד "טרי" פחות משנתיים אחרי ששוחרר והוחזר ב"מלחמת ששת הימים", ומכיון שהי' אז בסמיכות ליומם הי' אייר, דובר ע"ז שאי רצה אחרי המלחמה להניף דגל על בנין ה"צמח צדק" וכמובן שלא הרשו לו.

ושם סיפר הרה"ח חנוך שיחי גליצנישטיין שהוציא באותן השנים את הספר (המלקט את כל ענייני החסידות) "אור - החסידות" והסתפק אולי יוציא לאור גם חלק ב' לספר, אבל אינו יכול לכתוב על הכריכה א' כי אולי לא יוציא חלק ב', ולכן בתור סימן היכר עשה "מגן דוד" קטן על גב הספר (שאינו יוציא חלק ב' יעשה ע"ז 2 מגן דוד קטנים).

את הספר הראשון שיצא מהכריכה, כמובן שלח לאד"ש מה"מ, ואחרי כמה ימים קהל מכתב אקספרס מהמזכירות (זה הי' לפני תקופת הפאקס) בו כתוב איך עשה מגן-דוד-!:

ולכן הי' צריך להחליף בכריכות, מגן-דוד לכוכבית.

ג) בשנים הראשונות בא' הדינערים לטובת ישיבת תות"ל המרכזית הגביר שתרם הכסף ביקש שהתזמורת ינגנו "התקווה" וכן עשו (כנראה שאז עוד לא היו מודעים לדעתו של אד"ש על זה) וכששמע זאת אד"ש מה"מ, הודיע שמסיר ה"נשיאות" שלו מהישיבה (מסתמא בהשתלשלות העניינים היו עוד סיבות חזרות, אבל זה הי' ה"מכה בפטיש")

ומכל הנ"ל רואים עד כמה לא רוצה הרבי שיעשו "מגן דוד" בפרסום, ובליובאוויטש אין "מגן דוד" בשום מקום בביהכ"נ לא על הפרוכת ולא על ספר התורה.

לעילוי נשמת

הו"ח אי"א נוי"ב בעל צדקה וחסד
ר' דניאל ע"ה בן יבדלחטי"א ר' רפאל שיחי
יארציט ה' אייר

יה"ר שיקויים בקרוב "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, וימליץ טוב עבור המשפחה וכלל ישראל שימלא משאלות לבם לטובה ולהצלחה בכל העניינים בגשמיות וברוחניות, מתוך הרחבה בריאות ושמחה תמיד כל הימים, ויזכו להתגלות קבלת פני משיח צדקנו מ"ד ממי"ש, נאו!
נדפס ע"י בני המשפחה שיחיו.

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"נ וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פעם בהתוועדות שבת מברכים אייר הי' כאן רופא לב חשוב (ד"ר תמרי) - מנהל מחלקה בבית הרפואה בקווינס, ואד"ש דיבר על הר"ת של אי"ר - "אני הו"י רופאך" ועל מלכתחילה לא אשים עליך, ורפואה מונעת. ושנה אח"כ שוב הי' כאן בשבת מברכים אייר, ושוב דיבר אד"ש כנ"ל. ואח"כ פגשתי ושאלתי מתי יבוא שוב, אמר לי: בשבת פרי' בשלח, ואמרתי לו אז בפרשה קוראים "אני ה' רופאך" (ואז הרבי דיבר על ענין זה), ובכל הפעמים הוא לא כיוון לזמן אלא הי' בהשגחה פרטית, בשיחה שאל אד"ש לדעה שאייר ר"ת "אני הו"י רופאך" למה כותבים באייר ב' יודין? לדעה שאייר ר"ת ד' רגלי המרכבה מובל למה ב' יודין: "אברהם יצחק יעקב רחל" אבל הרמז לר"ת אני ה' רופאך לא מובן כי הו"י כותבים ב' אחת. [וידוע שבהלכות שטרות ספק איך לכתוב אייר, אם ב-2 יודין או באחת, ולכן מסדרי הגיטין (ששם ההקפדה בכתיבה היא מדאורייתא הכרחית) נמנעים מלכתוב בחודש אייר ומשתדלים לסדר או בניסן או אחרי אייר].

ואמר אד"ש שהסיבה ל 2 היודין היא כמו שרואים בסידורים שמודפס ה' ב-2 יודין. וא"כ אומר אד"ש עפ"י מעבירים השאלה למה עושים כך בסידורים.

והסביר זאת מכיון שכותבים י"ה-ו"ה' אבל קוראים א-ד-נ-י, וזהו שילוב שם הו"י באד-נ-ו' היודין רמז ליו"ד האות הראשונה של הו"י והיו"ד האות האחרונה של א-ד-נ-י [וראיתי בספר זה כתוב גם בשם המונקאטש בעל ה"מנחת אליעזר"].

א. בקשר לה' אייר שיש שצינו יום זה. כדאי לכתוב כאן דברי אד"ש ב"יחידות" להרה"ח יהודה ז"ל פלדי (שמונה אח"כ ע"י אד"ש מה"מ ליו"ר ה"וועד למען שלמות העם" שלחם לתיקון "מיהו יהודי". הוא הגיע לכאן בט' כסלו ה"תשכ"ט, ובשבת פרשת ויצא דיבר אד"ש באריכות ובחריפות שלא יאמרו "אתחלתא דגאולה", ונדפס בליקוט לפרשת ויצא, הר' פלד בצעירותו התחנך בפרשבורג בחינוך הונגרי, והתלהב מהקנאות.

וכשנכנס ל"יחידות" באסרו חג השבועות תשכ"ט לפני נסיעתו חזרה לארץ הקודש, שאל את אד"ש בנושאים אלה על השקפת ליובאוויטש ואד"ש על ה"מדינה", וכל פעולות ה"ציונים".

ואד"ש נתן לו סקירה על כל הנושא הזה, ואלו דבריו: מפעם לפעם בהיסטורי היהודית מנסה הקב"ה את עם ישראל אך כבר ראויים לגאולה השלמה ויודעים לבלבל מעשיהם ע"פ תורה, ולכן נותן להם הקב"ה עצמאות מסויימת ולדוגמא הביא את ועד 4 הארצות שהיק באירופה, ואמר ע"ז שלא הצליח.

לא היתה הזדמנות טובה כ"כ לעם ישראל להוכיח שראויים לגאולה כמו בתש"ח, שהגויים אמרו ליהודים, שהם יכולים לנהל **בעצמם** לבדם את כל חייהם בארץ ישראל רק שיחיו בשלום ולא יריבו עם שכניהם הגוים.

ומה הי' הדיון הראשון של היהודים, באיזה גוי יהיו תלויים, אם באמריקה או ברוסיה, ואמנם היו רוב נגד רוסיה אבל זה היה הדיון בזמן שהאומות אמרו להם שלא יהיו תלויים באומות...

והם הקימו מדינה המתנהלת לא ע"פ תורה, וצבא לא ע"פ תורה וחוקה לא ע"פ תורה, וגם ענייני פנים מתנהגים שלא כהלכה ולכן למה לי לקרוא לזה מדינת ישראל, אם ביכולתי לקרוא **"ארץ ישראל"** שהתקדשה אלפי שנים.

ודיבר איתו שאתחלתא דגאולה יכולה להיות רק ע"י המשיח, ע"פ פסק הרמב"ם בהלכות מלכים שהתחלת הגאולה ע"י המשיח.

וזו הסיבה היחידה שאני רואה לקרבנות הרבים שהיו אז במלחמת ההתשה כי אם רוצים למצב של גלות לקרוא גאולה, מראים משמים שזו לא גאולה [כמו בגזרות (ת"ח ות"ט) והקרבתו שהיו אחרי שבתי צבי].

ב. בקשר ל"מגן דוד", ראיתי כתוב בשם המונקאטשער בספר "דרכי חיים ושלום", שהוא מערע על ה"יחוס" של ה"מגן דוד", ואפילו אם